

Balıklı Ayazması

Asıl adı “hayat veren kaynak” ya da “yaşam bağışlayan kaynak” anlamındaki “Zoodokhos Peges” olan Balıklı Ayazması, İstanbul’un en tanınmış ayazmalarından biridir. Silivrikapı dışında Zeytinburnu’nda, Merkeze-fendi ve Silivrikapı mezarlıkları arasında, Kozlu-Ayazma yolu üzerindeki Balıklı dinî kompleksinin içinde, İmparator I. Leon döneminde (457-474) inşa edilmiş olan Panagia Kilisesi’nin yanındadır. Şehrin dışında yer alan bu bölge, kilise ve ayazma yapıldıktan sonra önem kazanmıştır.

I. Leon’un ayazmayı inşa ettirmesiyle ilgili çeşitli söylentiler vardır. Bunlardan biri şöyledir: Gençliğinde işsiz ve çok yoksul olan Leon, sıcak bir yaz gününde ayazmanın yapılacağı yerde gezinirken gözleri görmeyen bir ihtiyara rastlar. Adam ondan, kendisini gölgelik bir yere götürerek su içirmesini ister ama civarda ne gölgelik bir yer, ne de su içilecek bir çeşme ya da birikinti vardır. Leon ihtiyar adamın isteğini yerine getirememenin üzüntüsünü yaşarken, gökten ilahî bir ses duyar. Bu ses ona civarda bir kaynağın var olduğunu söyleyip yerini tarif eder; bu kaynakta yüzlerini yıkarlarsa ihtiyarın gözlerinin açılacağını, kendisinin de ileride imparator olacağını anlatır. Nitekim kaynağı bulup yüzlerini yıkarlar ve ihtiyarın gözleri açılır. Bu durumda kendisinin de imparator olacağına inanan Leon hiç zaman yitirmeden orduya yazılır ve erlikten sonra kademe kademe generalliğe kadar yükselir. Bu esnada İmparator Markianos’un bir ihtilalle devrilmesi üzerine 457’de onun yerine geçerek imparator olur. Böylece ilahî sesin yıllar önce söylediği mucize gerçekleşir. Bu olayı anlatan bir tablo bugün kilisenin içinde bulunmaktadır.

I. Leon bu olayların ardından duyduğu minnet borcunu ödemek üzere, kaynağı bulduğu yere bir ayazma yaptırır. Ayazma inşa edildikten sonra çeşitli dönemlerde doğal afetler, istilalar, kuşatmalar ve ihmalkârlıklar nedeniyle yıkılır, yıkılır ve bakımsız hale gelir, bu yüzden de defalarca onarılmak ve yenilenmek zorunda kalır. İlk yenileme işlemi, tarihçi Prokopios’a göre 6. yüzyılın ilk çeyreğinde İmparator I. İustinianos (527-565) döneminde gerçekleştirilir. İmparator derdine derman olan bu ayazmayı 560 yılında Ayasofya’dan arta kalan mimarî malzemeyle yenilettiği gibi yanına da küçük bir şapel yaptırır.

Tarihçi Edwin A. Grosvenor’a göre, kilise ve kutsal su, İmparator ve karısı Theodora ile asiller tarafından bir sağlık merkezi olarak kullanılmıştır.

705 yılında surlara kadar dayanan Bulgar-Slav ordusu tarafından tahrip edilen, sonraki dönemde 26 Ekim 741'de yaşanan depremden de büyük zarar gören ayazma ve kilise, 787'de İmparatoriçe İrene'nin (797-802) girişimiyle ikinci kez onarıma tabi tutulur. Bir başka depremde tekrar zarar görüp, bu kez de 869'da İmparator I. Basileios'un (867-874) emriyle onarılır. I. Basileios ayrıca, ayazmanın yakınına bir yazlık saray yaptırır, saraya gidiş gelişlerinde sık sık ayazmaya da uğrar. Kevork Pamukciyan, Balıklı Ayazması'nın Makedonyalı Basileios'un her ilkbaharda istirahat için gittiği bir mesire yeri olduğunu belirterek şunları yazar:

Uruc-ı İsa yortusunda imparator muhteşem bir alayla ayazma kilisesini ziyaret ederdi. İmparator bazen ata binmiş olduğu halde şehri boydan boya kat ederek Silvirikapısı'ndan ayazmaya gider, bazen de gemi ile Marmara sahilinde, Mermer Kule'nin yanında, bakiyesi hâlâ mevcud bulunan rıhtıma yanaşır ve oradan ayazmaya kadar olan mesafeyi atla kat ederdi.

9 Eylül 1934 tarihinde sur kapılarına dayanan Bulgarlar, kente zarar vermemekle birlikte ayazmayı ve yanındaki binaları bir kez daha tahrip ederler. Bunun üzerine yeniden onarılan ayazma 13. yüzyılın başlarına kadar sağlam kalır; İstanbul'un Latinler tarafından istilası sırasında (1204-1261) yağma edilen yapılardan biri olunca bir kez daha onarılır ve 1422 yılına dek kullanılır. Bu tarihe kadar sur dışında yerleşimin güvenli olmadığı, tüm yapıların terk edildiği ve halkın daha güvenli bir alan olan sur içine taşındığı bilinmektedir.

8 Haziran 1422'de İstanbul'u kuşatan II. Murad karargâhını bu bölgede kurar. II. Mehmed'in şehri fethettiği günlerde geçtiği iddia edilen bir olaya göre, bir adam bu ayazmanın yakınlarında balık kızartırken, birisi ona şehrin Türkler tarafından alındığını söyler. Buna inanmayan adam "Şu tavada kızaran balıkların canlanarak bu tavadan sıçrayacaklarına ne kadar inanırsam, bu söylediğimize de o kadar inanırım!" diye yanıt verir. Bu söz üzerine, kızarmakta olan balıklar canlanarak tavadan dışarı sıçrar. O günden bugüne de ayazmadaki balıkların sıçradığı söylenir.

İstanbul Osmanlıların eline geçtikten sonra ayazma ve yanındaki yapılar uzun bir süre bakımsız kalır. 1727'de Derkos (Terkos) Metropoliti Nikodimos, kendi alanı içinde kalan ayazma, kilise ve şapelin onarılması için III. Ahmed'den izin alır ve topladığı bağışlarla yapıları onarır. 18. yüzyıldan sonra, havuzundaki balıklardan dolayı Müslümanlar tarafından "Balıklı Ayazma" olarak adlandırılan ayazma, gerçek adı unutulmuş bu adla anılmaya başlar.

Balıklı Ayazması fetihten sonra da çok sayıda onarım görür. Bunlardan biri de 1793'te III. Selim'in (1789-1807) izniyle yapılır. 15 Temmuz 1793'te başlayan çalışmalar dört gün içinde tamamlanır. Onarım işlemi dönemin ünlü mimarlarından Hacı Komninos Kalfa tarafından 5750 kuruşa gerçekleştirilir. Bu paranın 1677 kuruşu malzemeye, geri kalanı amele ve ustalara verilmiştir.

21 Mart 1821'de İstanbul'da çıkan olaylar sırasında ayazma ile kilise de zarar görür. Bundan on iki yıl sonra, I. Konstantios'un patrikliği zamanında onarım işlemlerine izin verilir ve ayazmaya yardım toplamak için bir de heyet oluşturu-

rulur. Reşad Ekrem Koçu'nun *İstanbul Ansiklopedisi*'nde bu heyetin 26 Temmuz 1833'te Samatya'da oturan Karamanlı Rumlara hitaben bir beyanname yayımlandığını yazar. Beyanname Yunan alfabesiyle Türkçe olarak şöyle yazılmıştır:

Balıkli Ayazması, dış avlu

Evloyimemi Hıristiyanlar...

Bu okuyan Patrik Apodiksi'nin mevhumu budur ki şevketli, iyanetli, merhametli padişah-ı âlempenah hazretleri Sultan Mahmud efendimiz bize ettiği türlü be türlü inayetlerden maada bu inayeti dahi ihsan eyledi ve Balıklı Ayazması'nın eklisesi yapılmaya nutk-ı hümayun eyledi. Onun için cümlenizin malumu olup Bari tealla hazretlerine niyazlar ve dualar idesiz. Allah bir gününü bin eyliye, düşmanlarını kahreyleye. Âmin.

Kaldı ki madem ki Balıklı Kilisesi keşf olundu [keşf olundu] ve birkaç günden sonra başlanacak harc-ı külli olacak, cümlenizden ne ki virecek olursanız Fener semtinde naspolunan spitalia [hastane] mütevellilerinden muteber Hacı Anesti, Hacı Anna fahri kimselere getirip onlara teslim eyliyesiz ve Balıklı'da götürmeye isteyen kimseler o tarafta naspolunan iki muteber kimselere Hacı Manolaki'ye ve İplikce Konstandios'a teslim eylesiz, böyle malumunuz olup işbu yardımınızı minval üzere idesiz ve patrik efendimizin duaları üzerinizde olsun.

Balıklı Ayazması
T.Allom, Wellcome Koleksiyonu

Ayazma ve kilise kısa sürede toplanan yardımlarla 2 Şubat 1835'te ziyarete açılır, ne var ki bu kez de 1894'teki depremden büyük zarar görür. Son kez, 1955'teki yangında zarar görmesi üzerine 1960 yılında onarıma tabi tutulur.

Eremya Çelebi Kömürciyan, *İstanbul Tarihi*'nde ayazmayı şöyle anlatır:

İki tarafımızda Müslüman mezarlıkları vardır. İleride de Balıklı denen Rum ayazması görülür. Burası daha evvel Panagia adlı bir manastırdı. Ayazmada vuku bulan mucizevi şifalar birçok kimseler tarafından nakledilmektedir. Burası 'altın havuz' demek olan Hırisupiyi dahi tesmiye edilir. Yarı ölü bir halde olan bir hasta, bu şifa verici su ile dirilmiştir. Rivayete göre, bu havuzun tavanında, kemere bağlı iki karış büyüklüğünde bir sandık vardı. Buradan bir demir halka ile asılı idi ki bizim zamanımızda, ziyarete gelenlerin çocukları ona ip bağlarlar ve sallanıp oynarlardı. Remille adlı bir Frenk mühendisi, bir gece burada beklemiş ve halka ile sandığı hiç belli etmeden kaldırmıştır. Kemerde bugün, altın kimya ile dolu sandığın yeri pencere gibi açıktır. Çocukluğumuzda burada iri ceviz ağaçları bulunuyordu. Bu ağaçların dipleri kazılarak altın ve gümüş çıkartılmıştır.

P. A. Dethier ise *Boğaziçi ve İstanbul* adlı yapıtında Balıklı Ayazması'na dair şunları söyler:

Deutera Kapısı'ndan sonra gelen Sely(m)bria [sivil amaçlı] Kapısı'nın bir diğer adı da Peghe'dir (Ayazma); çünkü kapı buradan 15 dakika kadar uzaktaki mucizevi Balıklı Ayazması'na açılır. Görkemli bir saray eskiden bu ayazmadaki mucizelerin tanığı olmuştu, ancak fetihten bu yana bir başka mucize saf kitleleri ayazmaya topluyor. Balıklı Ayazması'nda insanların hayranlıkla seyrettiği mucizevi balıklar bulunur.

Dethier, balıkların canlanmasına ilişkin söylentiyi anlattıktan sonra bu konuya ilişkin şöyle bir yorum da getirir:

... İşe bakın ki balıklar o an canlanıp tavadan dışarıya sıçramışlar. Bu balıklar 420 yıldır ayazmada sonsuz bir mucize gibi sıçrayıp oynarlar. Gerçekte durum elbette ki bir başkadır. Osmanlı ordugâhının büyük bölümü Konstantinopolis'in fethi sırasında Marmara'dan Haliç'e uzanan alana yayılmış bulunduğu için burada, efsanenin mal edilebileceği bir Rum papaz (kalojeri) bulunmuş olamaz. Balıklı'da nisan balığından başka şeyler avlamak isteyenlere, ayazmanın aynı adı taşıyan kilisesindeki eski bir İrene tasvirine iyice bakmasını öneririz. Bu tasvirdeki eski ayazma, saray, sivri kuleleri olan Yedi Kule Sarayı ile birlikte Bizans'ın eski surları görülür. Ayazmayı gezenler, İanina Paşası Tepedelenli Ali ve ailesinin Sely(m)bria Kapısı önündeki kilise avlusunda yer alan mezarlarına işaret ederler.

Eremya Çelebi Kömürciyan, ayazmanın yanında bir mezarlıktan da söz eder:

Binlerce millettaşımızın medfun bulunduğu mezarların arasında ilerleyelim. Mezarlıkta Surp Kevork, Surp Sarkis, Surp Nigoğos ve Surp Asvadzadzin kiliselerine ait ayrı ayrı bölümler vardır ki buralarda her bir kiliseye mensup

Balıklı Ayazması, 1877

yerli adamlar gömülmüştür. Bunlardan başka sayısız meçhul garipler de bu mezarlıkta medfundur. Birçok mezar taşlarının sahipleri meçhuldür; fakat zenginlerin taşları yazı ve alametler sayesinde sahiplerini belirtirler. Burada birçok piskoposlar ile vardapetler ve şehitler medfundur. Bunların hayatlarını anlatan yazılar, mezar taşlarına hakkedilmiştir.

...Mezarlıkta bazı koca kalfaların mezarları müzeyyen bir haldedir. Fakat, Hazret-i İsa'nın sözüne göre bu adamların cesetleri bu mezarların altında tefessüh etmiştir.

İnciciyan en eski mezar taşının 1551 tarihini taşıdığını fakat mezar taşı bulunmayan veya toprağa gömülü bulunan daha eski mezarların da mevcut olduğunu iddia eder.

Ayazmaya atfedilen en büyük mucize Tettalos isminde bir kişiye aittir. Rivayete göre, Tettalos tedavi olmak için Balıklı Ayazması'na giderken Büyükçekmece civarında ağırlaşır; ölümden kurtulamayacağını anlayınca yanındakilerden ölüsünün ayazmaya götürülmesini ve orada üzerine üç kova su dökülmesini ister, kısa bir süre sonra da ölür. Cenazesi ayazmaya götürülür, vasiyet ettiği gibi üzerine üç kova su dökülür. Bundan sonra mucize gerçekleşir, Tettalos dirilir ve keşiş olarak yaşamının sonuna kadar ayazmanın yanındaki kilisede kalır. 1833'te yapılan bir onarım sırasında bulunan mezar taşının da kilisenin avlusuna koyulduğu iddia edilmektedir.

Balıklı Ayazması'nın 1950 yılındaki durumunu Hakkı Göktürk, *İstanbul Ansiklopedisi*'nde şöyle anlatır:

Ayazmaya 19 basamaklı taş merdivenle inilir. İçi yüksek kemerle örtülüdür. Kapıdan girilince sağda dört ince mermer sütun üzerinde gayet kıymetli bir örtü vardır; önünde dört musluklu, taş işçiliği pek nefis mermer tekne bulunmaktadır. Bu kısmın her iki yanında sekizer mermer basamaklı merdiven olup sağdaki merdiven ve demir parmaklıklı bir kapıdan geçilerek on bir basamaklı ikinci bir taş merdivenle kilisenin kadınlar yerine çıkılır. Ayazmanın asıl zikre değer hususiyeti, teknenin mermer korkuluğunun arkasına rastlayan havuzdur. Havuzun yanına, korkuluğun arkasından dört demir çubuk basamaklı merdivenle inilir. Büyük olan havuz, binanın altında olduğundan üstü kapalı, basık olup bodur sütunlarla bezenmiş ve mermer döşelidir. Havuzun ağzı bir camekân ve tel kafesle örtülmüştür. İçerisi elektrikle aydınlatılmıştır. Ayazmanın sol tarafında bulunan mermer ikonostasyon fevkalade müzeyyendir. Ayazmanın tavan ve duvarları da gayet güzel kalem işleri ile tezyin edilmiştir. Balıklı Ayazması, eskiden panayırı en parlak olan bir ayazma idi.

Balıkly ya da Panagia Pege Kilisesi

Zeytinburnu'nda Rum Ortodoks Mezarlığı'nın yanında, Balıklı caddesi ile Seyidnizam caddeleri arasında yer alan Panagia Pege Kilisesi, Panagia Topkapı, Balıklı Kilisesi ve Zoodohos Pege Kilisesi adlarıyla da bilinmektedir. Tarihî, hemen bitişindeki Balıklı Ayazması ile koşutluk gösterir; kuruluş nedeni de Zoodokhos Peges (Hayat Veren Kaynak) yani Balıklı Ayazması'nınkiyle aynıdır.

Panagia Pege Kilisesi, İmparator Leon (457-474) tarafından yaptırılmış, I. İustinianos (527-565) tarafından da genişletilmiştir. Janin, binanın genişletilmesi sırasında Ayasofya'dan arta kalan malzemenin kullanıldığını yazmaktadır. Kilise ve kutsal su, İmparator ve eşi Theodora döneminde sağlık merkezi olarak kullanılmıştır. Kilise de yanındaki ayazma gibi çeşitli dönemlerde yağma, saldırı, deprem ve ihmalkârlık nedeniyle tahrip edilmiş ve çeşitli onarımlar görerak günümüze kadar gelmiştir. Tahrip nedenleri ile onarım tarihleri Balıklı Ayazması'nınkiyle aynıdır.

Kilisenin gördüğü onarımlardan en önemlileri 8. yüzyılda İmparatoriçe Eirene (797-902), 9. yüzyılda İmparator I. Basileios (867-886), 10. yüzyılda İmparator Romanos Lakapenos (920-944) dönemlerine denk gelmektedir.

II. Murad'ın (1421-1444) İstanbul'a gelişinde bu kilisede kaldığı ya da civarda karargâh kurduğı iddia edilir. Schneider ise İstanbul'un fethinden sonra binanın yıkıldığını yazar. Kilise, 1726-1727 yıllarında Terkos Metropolitisi tarafından yeniden inşa ettirilir, fakat ömrü pek uzun olmaz. Bundan sonra I. Konstantios (1830-1834) ve II. Mahmud döneminde (1808-1839) temellerinden itibaren yeniden yapılır. Son onarım 1960 yılında gerçekleşmiştir.

Kilisenin onarım ve inşasıyla ilgili üç kitabe mevcuttur. Kitabelerden ilkinde şunlar yazılıdır:

Adı Pege (kaynak) olan bu kilise eskiden neşeliydi, hem de büyüktü. Şimdi de yüce devletin ve bilge Patrik Konstantios'un buyruğı ile, yerden fıskıran eski temelleri üzerinde yeniden inşa edilerek, şu gördüğünüz biçime sokuldu, başkanlarının, inançlı müteveli heyeti üyelerinin ve bütün soyun işbirliğiyle. Her birinin adı gök defterine yazıldı, seve seve yaptığı katkılar için. Sen de, ey su ile mucize yaratan kraliçem, koru her türlü tehlikeden herkesi, koru şu dillere destan evini de, şu dizeleri yazanı da. Temmuz 1834.

İkinci kitabe de şöyledir:

Bu kutsal kilise, ünlü eski kilisenin ortaya çıkartılan kalıntıları üzerinde, hastane mütevellî heyeti üyeleri sayın Hacianesti İoannu, Hacımanolaki Kamara, Konstantinos İoannis İplikçi ve Dimitritionos Harkaroulos'un teşvikleriyle; Hacımanolakis Kamaras, Konstantionos İoannis İplikçi ve Yeorgios Fotiadis ile mimar Nikolaos Pağcıoğlu ve mimar Marki Kalfa'nın gözetiminde Temmuz 1833'te inşa edildi ve açılış 2 Ocak 1835'te yapıldı.

Ve tükenmeyen başlıkların kaynağı sen Meryem, senin bu kutsal tapınağına katkı sağlayanları kolla, ört ve kuru, onlara tükenmez kaynağından serinlik sağla.

Üçüncü kitabede ise şunlar yazmaktadır:

Bu kilise merhum Niğdeli Minas K. Maksimaidis'in katkılarıyla 1933'te dekore edilmiştir.

Kilisenin en ilginç yönü, dış avlusunu süsleyen, üzeri yazı ve şekillerle yontulmuş mermer mezar taşlarıdır. Eski Rum mezarlığından sökülüp burada döşeme olarak kullanılan mezar taşlarının üzerindeki yazılar Karamanlıcadır. Ölenin kimi özellikleriyle ölüm tarihlerini belirten bu taşların üzerinde ayrıca ölenin mesleğini simgeleyen çeşitli şekiller yer almaktadır. Reşad Ekrem Koçu, döşeme olarak kullanılan bu mezar taşlarının üzerindeki kimi kitabeleri eski tulumacı destanlarına benzetmiştir.

Kitabenin birinde şunlar yazılmıştır:

*Gel gönül ibret al ... serimden
Fark et ölümü asla çıkarma dilinden
Ah o zalim humma düşmedi peşimden
Aniden ayırdı yarenimden eşimden.*

Bir diğerinde ise şu dizeler görülür:

*Gece gittim ateş taliminin karşısına
Taş kışlada bir fişek vurdu başıma
Yeni girmiştin yirmi beş yaşıma.*

Panagia Pege Kilisesi'nin mimarisi Bazilikal plan tipinde, 33 x 19 metre boyutlara sahip kilise, yüksek duvarlarla çevrili bir avlunun merkezindedir. Ayazma binaya kuzeybatı köşesinden bitişiktir. Batıda teras şeklinde bir açıklık vardır. Bu açıklığın alt bölümünde, din büyüklerinin ilginç bir mermer işçiliğine sahip mezarları görülür. Kilise doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen bir plana sahiptir. İki yüzü kırma çatı ile örtülmüştür. Apsisi yarım konik bir çatıya sahiptir.

Zafer Karaca, *İstanbul'da Osmanlı Dönemi Rum Kiliseleri* adlı kitabında kiliseyi ayrıntılı olarak tasvir etmiştir:

Dıştan sıvasız olan yapı, açık renkte düzgün kesme taş ile inşa edilmiştir. Pencereler ve dıştaki girişlerin lento ve söveleri taştır. Yapıya saçak altında iki duş silme arasında dış bükey silme dolanır. Kuzey, güney ve doğu cephe-

lerde, alt hizada bir düz silme vardır. Silmelerin malzemesi taştır. Kilisenin avlusunda zemine döşenmiş olan mermer mezar taşları, kazıma tekniğinde, Karamanlıca yazıtlıdır.

...

Silivrikapı'daki Panagia Kilisesi'nin örtü sistemi ahşap üzerine alçı kaplamadır. Orta nef ve yan neflerin örtüsü beşik tonozdur. Orta nefin tonozu, sütunlar hizasındaki takviye kemerleri ile dilimlenmiştir. Tonozun doğudan üçüncü ve beşinci sütunlar arasında kalan bölümü, ters yöndeki bir başka tonoz ile çapraz tonozla dönüştürülmüştür. Apsisin örtüsü içte yarım kubbedir. Narteksin örtüsü, doğu ve batısındaki duvar payelerine oturan takviye kemerleri ile beş bölüm olarak dilimlenmiştir. Her bölümün örtüsü haç tonozdur.

Kilisenin naosa açılan dört girişinden üçü batıda nartekte, biri kuzeyde yer alır. Batıdaki girişlerin biri eksende, ikisi yanlarda nefler hizasında ve simetriktir. Kuzeydeki giriş ise eksenden batıya yakındır. Eş boyutlu olan girişler, basık kemerli dikdörtgen açıklıklardır. Kuzeyde üstte galeriye açılan dikdörtgen bir giriş vardır.

Balıklı Rum Kilisesi, iç avlu

...

Kabartma ve çökertme tekniğinde geometrik ve bitkisel motiflerle bezeli ikonostaste, alttaki büyük çerçevelerde soldan sırayla Hagia Theodora, Hagios Demetrios, Hagios Nikolaos, Hagios Basileios, Zoodokhos Pege, Meryem ve çocuk İsa, İsa, İoannes Prodromos, Hagios Konstantinos ve Helene, Hagios Elephterios, Meryem ve Çocuk İsa, Mikhael ve Gabriel tasvirleri, üstte küçük ikonalarda, İncil'den bayram sahneleri ve üçgen alınlıkta Son Akşam Yemeği tasviri yer almaktadır. Genellikle 1834 tarihini taşıyan bu ikonlardan Hagios Basileios ikonası, kabartma tekniğinde gümüştür.

Naosta, kuzeydeki taşıyıcı sıranın doğudan beşinci sütununa oturan mermer ambon ve güneydeki sıranın üçüncü sütunu önündeki mermer despot koltuğu, kabartma ve çökertme tekniğinde bitkisel ve geometrik motiflerle bezelidir. Ambon yüzlerinde İncil yazarları, kemer yayları arasındaki madalyonlarda havariler, duvarlarda Tevrat konulu tasvirler vardır. Naosta örtü kemerler, duvarlar ve galeri korkuluğu boyama tekniğinde geometrik motiflerle kaplanmıştır. Kilisedeki tasvirlerin malzemesi yağlıboya. Pencereelerde renkli cam kullanılmıştır.